SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40-032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255-27-75 fax: 32 251-86-72
e-mail: kancelaria1@kolegium-odwolawcze.katowice.finn.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OS/41.9/496/2019/4967/AK Katowice, 22 sierpnia 2019 r.

Decyzja

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r., o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., Poz. 570 z późn. zm.), art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., Poz. 23, z późn. zm.) w związku z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., Poz. 935)

w związku z odwołaniem z 15.03.2019r. wniesionym przez P.P. (.....)* (.....)* , P. (.....)* , P.P. (.....)* , reprezentowanych przez pełnomocnika radcę prawnego P. Roberta Wtorka (Radca Prawny Robert Wtorek Kancelaria Radcy Prawnego, 40-241 Katowice, ul. Hutnicza 6), od decyzji nr 12 z 27.02.2019r., nr spr. ERś.6220.32.2012 (OSś.6220.1.2015) działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Piekary Śląskie, Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Gospodarki Odpadami Urzędu Miasta Piekary Śląskie, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn: „Rozbudowa Centrum Logistycznego przy ul. Świerczewskiego w Będzinie zrealizowanego na działkach nr 2146/27, 2146/146, 2146/147, 2146/133, 2146/148, 2146/149, 2146/150, 2146/151, 2146/145 k.m. 6 obręb Łagisza"

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodnicząca składu orzekającego – Anna Kajzerek (sprawozdawca)
Członek składu orzekającego – Kamila Koziara
Członek składu orzekającego – Robert Nowicki

(...)*Usunięcia danych dokonano na podstawie – art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2019r., poz. 1429 t.j.) ze względu na prywatność osoby fizycznej.

na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 sierpnia 2019 r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji orzekł jak to wskazano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ ten przedstawił argumenty przemawiające za wydanym rozstrzygnięciem w sprawie.

Odwołanie od ww. decyzji wnieśli P.P. (.....)* , P. (.....)* oraz P.P. (.....)* , reprezentowani przez pełnomocnika, w którym zaskarżonej decyzji zarzucili

1) naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na wynik sprawy, a to:
   a) art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa w zw. z art. 80 kpa przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, przez przypisanie wiarygodności raportowi EkoNorm Sp. z o.o. z dnia 24 września 2008 r. pomimo, iż raport został sporządzony na zlecenie Prologis XXI Sp. z o.o., który jest stroną w sprawie przez co jest też zainteresowany wykazaniem, iż poziom hałasu w sąsiedztwie budynków mieszkalnych nie przekracza wartości dopuszczalnych poziomów hałasu zarówno w poprzez nocy i dnia, co doprowadziło do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych w zakresie oddziaływania inwestycji na środowisko poprzez ustalenie zaniżonego poziomu hałasu emitowanego wskutek działalności inwestycji,
   b) art. 7 kpa w zw. z art. 77 § 1 kpa przez naruszenie zasady prawdy obiektywnej przez niezebranie całości materiału dowodowego niezbędnego do wydania rozstrzygnięcia i niewyjaśnienie istotnych okoliczności sprawy, przez niezebranie materiału dotyczącego emisji hałasu w postaci raportu sporządzonego przez podmiot niezależny od strony postępowania przez co zaskarżona decyzja została wydana na podstawie dokumentu

sporządzonego przez stronę a nie przez niezależny, bezstronny podmiot, a przez to poczynienie przez organ ustaleń faktycznych w odniesieniu do emisji hałasu w sposób niepełny i nieobiektywny,

c) art. 7 kpa w zw. z art. 28 kpa przez naruszenie zasady prawdy obiektywnej przez wydanie decyzji w odniesieniu do podmiotu, któremu nie można było przypisać w chwili wydawania decyzji przymiotu strony, albowiem za sprawą zbycia prawa użytkowania wieczystego nieruchomości w toku postępowania, w chwili wydawania decyzji jej użytkownikiem był Gemini (Poland) Propco IV Sp. z o.o. nie zaś Prologis Poland XXI Sp. z o.o. co doprowadziło do braku egzekwowalności decyzji, albowiem nie można w jakikolwiek sposób domagać się od Gemini (Poland) Propco IV Sp. z o.o., która ma uprawnienia do władania terenem wykonania tejże decyzji, w szczególności z uwagi na okoliczność, iż przedmiotowe postępowanie nie dotyczy inwestycji, która jest w fazie planowania a inwestycji, która została już zrealizowana

i wnieśli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Odwołanie wraz z aktami sprawy zostało przekazane przez organ I instancji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Po wpłynięciu odwołania Kolegium wezwało organ I instancji do nadesłania dowodu potwierdzającego datę nadania ww. odwołania, jeżeli zostało wniesione za pośrednictwem operatora pocztowego (np. koperty, w której odwołanie nadano) lub dowodu wykazującego sposób i datę wniesienia ww. odwołania, jeżeli zostało złożone osobiście w siedzibie organu I instancji (np. wydruk z korespondencji przychodzącej potwierdzający datę wniesienia odwołania).

W odpowiedzi organ I instancji nadesłał kopertę, w której odwołanie nadano. Natomiast pismem z dnia 9.05.2019r. swoje stanowisko odnośnie odwołania 27.02.2019r. przedstawiła spółka Prologis Poland XXI Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, reprezentowana przez pełnomocnika, wnosząc o utrzymanie zaskarżonej decyzji w mocy. Odnosząc się do zarzutów odwołania, wskazano, iż zarzuty odwołania nie zasługują na uwzględnienie. W uzasadnieniu przedmiotowego pisma odniesiono się do argumentacji odwołania.

Kolegium po zapoznaniu się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym stwierdza co następuje.

Z akt sprawy wynika, że wnioskiem z 15.04.2008r. Spółka Prologis Poland XXI Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie zwróciła się do organu I instancji (wówczas Prezydenta Miasta Będzina) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie centrum logistycznego o nową część magazynową oraz budowie hali magazynowej wraz z układem dróg wewnętrznych i parkingami w Będzinie. Na dzień złożenia ww. wniosku regulację w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawierała ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r., Nr 129, poz. 902 z późn. zm.). Z dniem 15.11.2008r., weszła w życie ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z brzmieniem art. 153 ust. 1 tej ustawy do spraw wszczętych, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 144, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a niezakończonych decyzją ostateczną stosuje się, z zastrzeżeniem art. 154 ust. 1, przepisy dotychczasowe. W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajdują zatem przepisy ustawy z 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006r., Nr 129, poz. 902 z późn. zm.) - zwanej dalej: „poś", w związku z art. 153 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w zacytowanym poniżej brzmieniu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 46 ust. 1 pkt 1 poś, realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, określonego w art. 51 ust. 1 pkt 1 i 2 - jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, zwanej dalej „decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach". Przedsięwzięciem, w myśl ust. 2 ww. przepisu jest zamierzenie budowlane lub inna ingerencja w środowisko polegająca na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin, wymagająca decyzji, o której mowa w ust. 4 pkt 2-9, lub zgłoszenia, o którym mowa w ust. 4a. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga

przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. które dla tego samego przedsięwzięcia przeprowadza się jednokrotnie (art. 46 ust. 3 ustawy).

W myśl przepisu art. 46a ust. 1 ustawy, postępowanie w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu podejmującego realizację przedsięwzięcia.

Zgodnie z brzmieniem ust. 4 ww. przepisu, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

1) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, wraz z terenem działek sąsiednich;
1a) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt 3, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej - zamiast mapy, o której mowa w pkt 1, mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;
2) dla przedsięwzięć, o których mowa w ust. 7 pkt 1 - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony;
3) w postępowaniu dotyczącym przedsięwzięć określonych w art. 51 ust. 1 pkt 1 - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w trzech egzemplarzach, wraz z jego zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych;
4) w postępowaniu dotyczącym przedsięwzięć określonych w art. 51 ust. 1 pkt 2 i 3 - informacje zawierające dane, o których mowa w art. 49 ust. 3, w trzech egzemplarzach, wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

Przepis art. 46 ust. 4a ustawy, przewiduje, że przepisu ust. 4 pkt 2 nie stosuje się do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi krajowej.

Jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 5 ww. artykułu).

W postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego. (ust. 6 ww. przepisu).

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz lub prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć (art. 46a ust. 7 pkt 4 ustawy).

Stosownie do postanowień art. 51 ust. 1 ustawy, sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wymagają: 1) planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko; 2) planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek może być stwierdzony na podstawie ust. 2; 3) planowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, dla których obowiązek może być stwierdzony na podstawie ust. 2. Obowiązek sporządzenia raportu dla planowanego przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, określając jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; właściwy organ uwzględnia łącznie szczegółowe uwarunkowania, o których mowa w ust. 8 pkt 2; postanowienie wydaje się również, jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby sporządzenia raportu (art. 51 ust. 2 ustawy).

W myśl ust. 3 pkt. 1 ww. artykułu, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza obowiązek sporządzenia raportu i określa jego zakres po zasięgnięciu opinii organu ochrony środowiska oraz organu, o którym mowa w art. 57. Organ zasięgający opinii przedkłada wniosek o wydanie o decyzji środowiskowych uwarunkowaniach oraz informacje zawierające dane określone w art. 49 ust. 3.

Przepis art. 52 ust. 1 ustawy przewiduje, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać, z zastrzeżeniem ust. 1a:

1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
   a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji,
   b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,

c) przewidywane wielkości emisji, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia;

2) opis elementów przyrodniczych środowiska, objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

2a) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;

3) opis analizowanych wariantów, w tym wariantu:
   a) polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia,
   b) najkorzystniejszego dla środowiska,
   wraz z uzasadnieniem ich wyboru;

4) określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko analizowanych wariantów, w tym również w wypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko;

5) uzasadnienie wybranego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w szczególności na:
   a) ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę i powietrze,
   b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, klimat i krajobraz,
   c) dobra materialne,
   d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
   e) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-d;

6) opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
   a) istnienia przedsięwzięcia,
   b) wykorzystywania zasobów środowiska,
   c) emisji,
   oraz opis metod prognozowania, zastosowanych przez wnioskodawcę;

7) opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko;

7a) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1:
   a) określenie założeń do:
      - ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,
      - programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,
   b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w obrębie terenu, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie;

8) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie, z zastrzeżeniem ust. 2, proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143;

9) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich;

10) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;

10a) mapy dla będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1:
   a) dróg oraz linii kolejowych:
      - w skali 1:10.000 lub większej - dla przedsięwzięć lokalizowanych na obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz na terenie ich otulin,

– w skali 1:25.000 lub większej - dla przedsięwzięć na pozostałych obszarach,

b) napowietrznych linii elektroenergetycznych,

c) instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu;

11) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

12) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji;

13) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;

14) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie;

15) nazwisko osoby lub osób sporządzających raport;

16) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

Organ, określając zakres raportu, może - kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - odstąpić od wymagań co do zawartości raportu, o których mowa w ust. 1 pkt 10, 11 i 12, oraz od wymagania opisu wariantu polegającego na niepodejmowaniu przedsięwzięcia; nie dotyczy to dróg oraz linii kolejowych - będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1. (ust. 1a).

Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4-7, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów w odniesieniu do siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000. (ust. 1b).

Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie drogi krajowej. (ust. 1c).

Dla przedsięwzięć polegających na przebudowie drogi oraz dla dróg, dla których została wydana decyzja, o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt 8 lub 9, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3-4 i pkt 5, nie dotyczą wariantów lokalizacyjnych planowanego przedsięwzięcia. (ust. 1d).

Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami. (ust. 2)

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji oraz likwidacji. (ust. 3).

W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-13, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. (ust. 4a).

Zgodnie z brzmieniem art. 57 ust. 1 ustawy, organem właściwym do dokonania uzgodnienia przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz wydawania opinii w sprawie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1, jest państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, a organem właściwym do dokonania uzgodnienia przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz wydawania opinii w sprawie obowiązku sporządzenia raportu i jego zakresu w odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2, jest państwowy powiatowy inspektor sanitarny.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 31 ustawy, każdy ma prawo składania uwag i wniosków w postępowaniu prowadzonym z udziałem społeczeństwa.

Przepis art. 32 ust. 1 ustawy określa, że przed wydaniem decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ administracji właściwy do ich wydania:

1) podaje do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie decyzji oraz o możliwości składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie miejsce i 21-dniowy termin ich składania, a w przypadku, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 1, także informację o prowadzonym postępowaniu dotyczącym transgranicznego oddziaływania na środowisko;

2) może przeprowadzić rozprawę administracyjną, otwartą dla społeczeństwa; przepis art. 91 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio;
3) rozpatruje zgłoszone uwagi i wnioski.

Zgodnie z brzmieniem ust. 1a ww. przepisu, uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Organ administracji właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o decyzjach wymagających udziału społeczeństwa, w trybie określonym w niniejszym dziale. (ust. 2 ww. przepisu).

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, podanie do publicznej wiadomości powinno nastąpić także poprzez zamieszczenie informacji na stronie internetowej organu właściwego do wydania decyzji, jeśli organ ten prowadzi taką stronę. (ust. 3 ww. artykułu).

Przepis art. 53 ustawy stanowi, że organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego sporządzany jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Kwalifikacja przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - w dacie złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – została dokonana w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r., w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczególnych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2004r., Nr 257, poz. 2573) - zwanego dalej „rozporządzeniem". Przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane jako przedsięwzięcie określone w § 3 ust. 1 pkt 52 lit b ww. rozporządzenia tj. zespoły zabudowy usługowej na terenie o powierzchni nie mniejszej niż 2 ha, centra handlowe i usługowe o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha lub o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 1 ha, wraz z towarzyszącą infrastrukturą.

W dniu 15 listopada 2010 r., weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010r., Nr 213, poz. 1397). Na mocy § 4 tego rozporządzenia do postępowań w sprawie decyzji, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w myśl przepisu art. 48 ust. 1 poś przeprowadza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W myśl ust. 2 ww. przepisu przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ, o którym mowa w ust. 1, uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia: 1) z organem ochrony środowiska, 1a) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji o której mowa w art. 46 ust. 4 pkt. 2, 2a, 4,5,8 i 9 – z organem, o którym mowa w art. 57, 2) w przypadku dróg oraz linii kolejowych będących przedsięwzięciami mogącymi znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 1 - z ministrem właściwym do spraw środowiska oraz państwowym wojewódzkim inspektorem sanitarnym.

Zgodnie natomiast z brzmieniem przepisu art. 32 ust. 2 ustawy, organ administracji właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o decyzjach wymagających udziału społeczeństwa, w trybie określonym w niniejszym dziale. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, podanie do publicznej wiadomości powinno nastąpić także poprzez zamieszczenie informacji na stronie internetowej organu właściwego do wydania decyzji, jeśli organ ten prowadzi taką stronę (art. 32 ust. 3 ustawy).

Z kolei podstawę procesową wydania decyzji przez Kolegium jako organu odwoławczego stanowią normy zawarte w art. 138 kpa w brzmieniu dotychczasowym. Należy bowiem mieć na uwadze, że w dniu 1.06.2017r. weszła w życie nowelizacja Kodeksu postępowania administracyjnego (w skrócie: „kpa"), dokonana poprzez art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2017r., Poz. 935). Ustawa nowelizująca zawiera przepisy przejściowe. W zakresie procedury administracyjnej przepisem tym jest art. 16, który stanowi, że do postępowań administracyjnych wszczętych i

niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (czyli przepisy kpa), w brzmieniu dotychczasowym, z tym, że do tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a-96n ustawy zmienianej w art. 1. W przedmiotowej sprawie zatem, mają zastosowanie przepisy kpa w brzmieniu dotychczasowym.

Zgodnie zatem z art. 138 § 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo

2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze.

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kpa wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Po analizie zatem stanu prawnego i faktycznego sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu I instancji na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa, ponieważ stwierdziło, że decyzja ta jest prawidłowa. Zważyć należy, że decyzja o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji nie jest decyzją o zatwierdzeniu decyzji organu I instancji. Utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji to utrzymanie w mocy rozstrzygnięcia (osnowy) zawartego w tej decyzji i oznacza, że rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest identyczne (pokrywa się) z rozstrzygnięciem zawartym w decyzji organu I instancji, ponieważ organ II instancji doszedł - w wyniku swojego postępowania w sprawie - do takiej samej konkluzji, jak organ I instancji.

Kolegium podzieliło zatem stanowisko organu I instancji zajęte w wydanej decyzji. Jednocześnie stwierdziło, iż organ I instancji przeprowadził postępowanie w sprawie w sposób prawidłowy i zebrał cały materiał dowodowy niezbędny do wydania rozstrzygnięcia w sprawie. Organ I instancji, w ocenie Kolegium, przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami poś oraz przepisami kpa, wypełniając obowiązki płynące z art. 10 § 1 kpa i art. 9 kpa oraz prawidłowo sporządził uzasadnienie wydanego rozstrzygnięcia. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w całej rozciągłości podzieliło stanowisko organu I instancji, nie znajdując podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, w tym nie dopatrzyło się naruszeń wskazanych przez odwołujące się strony. Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ I instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ I instancji, czego skutkiem jest wydanie niniejszej decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji.

Jak wynika z akt sprawy wnioskiem z 15.04.2008r. Spółka Prologis Poland XXI Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie zwróciła się do Prezydenta Miasta Będzin o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie centrum logistycznego o nową część magazynową oraz budowie hali magazynowej wraz z układem dróg wewnętrznych i parkingami w Będzinie. Działający z up. Prezydenta Miasta Będzin Kierownik Referatu Ochrony Środowiska Urzędu Miejskiego w Będzinie decyzją Nr 21/OŚ/2008 z 30.07.2008r. znak sprawy: OŚ.7624-32/08, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie i orzekł w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia: „Rozbudowa Centrum Logistycznego przy ul. Świerczewskiego w Będzinie". Postanowieniem z 18.11.2009r. znak: SKO – OŚ – 428/1410/0/09/AK/P Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach z urzędu wszczęło postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności ww. decyzji. Po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach decyzją z 26.02.2010 r. nr SKO-OŚ-428/1410/0/09/AK stwierdziło z urzędu nieważność decyzji Nr 21/OŚ/2008 działającego z up. Prezydenta Miasta Będzin Kierownika Referatu Ochrony Środowiska

Urzędu Miejskiego w Będzinie. z 30.07.2008 r. znak sprawy: OŚ.7624-32/08 w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia: „Rozbudowa Centrum Logistycznego przy ul. Świerczewskiego w Będzinie". Powyższa decyzja została utrzymana w mocy decyzją Kolegium z 19.04.2010r. nr SKO-OŚ-428/367/4338/10/AK. Wyrokiem z dnia 8.12.2010r. sygn. akt II SA/Gl 683/10 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach oddalił skargę Spółki Prologis Poland XXI Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wniesioną na powyższą decyzję Kolegium. Z kolei Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 3.07.2012r. sygn. akt II OSK 616/11 oddalił skargę kasacyjną ww. Spółki wniesioną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 8.12.2010r. sygn. akt II SA/Gl 683/10.

Wnioskiem z 29.10.2012r. Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska Rolnictwa i Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta Będzin działający z up. Prezydenta Miasta Będzin wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie Prezydenta Miasta Będzin i wyznaczenie innego organu do prowadzenia postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa Centrum Logistycznego przy ul. Świerczewskiego w Będzinie" zlokalizowanego na nieruchomościach graniczących bezpośrednio z terenem stanowiącym własność Gminy Będzin, na działkach ozn. nr geod. 2043, 2046/10, 2044 i 2027/7 k.m. 6 obręb Łagisza. Postanowieniem z 19.12.2012r. nr SKO-OŚ-428/2489/15608/12/RN/AW Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wyłączyło Prezydenta Miasta Będzin od wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia i wyznaczyło Prezydenta Miasta Piekary Śl. do załatwienia powyższej sprawy. Organ ten stał się zatem właściwy do wydania decyzji w sprawie, w której planowane przedsięwzięcie zostało już zrealizowane, niemniej jednak za wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26.10.2011r., sygn. akt II OSK 1820/11 (Lex nr 1152061) wskazać należy, że [cyt:] „W ramach zasady zrównoważonego rozwoju mieści się nie tylko ochrona przyrody, ale i troska o rozwój społeczny i cywilizacyjny, związany z koniecznością budowania stosownej infrastruktury. Fakt rozpoczęcia realizacji inwestycji nie czyni bezprzedmiotowym postępowania w sprawie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację określonego przedsięwzięcia. Decydujące znaczenie z punktu widzenia celu jakiemu służy postępowanie środowiskowe ma rozstrzygnięcie o warunkach środowiskowych jakie muszą zostać spełnione celem umożliwienia podjęcia określonej działalności. Określenie tych uwarunkowań jest celowe nawet po rozpoczęciu realizacji inwestycji." (tak również: wyrok NSA z dnia 26.11.2008r. sygn. akt II OSK 1481/07, Lex nr 746221; wyrok NSA z dnia 3.02.2010r., sygn. akt II GSK 6/10, Lex nr 596980; wyrok WSA w Łodzi z dnia 28.04.2011r, sygn. akt 56/10, Lex nr 994207; wyrok WSA w Łodzi z dnia 10.07.2012r., sygn. akt II SA/Łd 147/12 Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Stanowisko takie, przy zastosowaniu wykładni systemowej i celowościowej przepisów prawa, zostało sformułowane przez sądy administracyjne pod rządami przepisów poś. W związku z czym Prezydent Miasta Piekary Śl. był obowiązany podjąć czynności zmierzające do merytorycznego rozpoznania wniosku Spółki Prologis Poland XXI Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, mając przy tym na uwadze, że „decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa parametry dla konkretnego, ale przyszłego zamierzenia. Zatem jeśli parametry tego "zamierzenia" są znane, bo ono już funkcjonuje, co więcej, rodzaj i natężenie wykonywanych usług odbiegają od danych wskazanych w decyzji i poprzedzającym ją raporcie, należy odnieść się do stany rzeczywistego i zweryfikować działające przedsięwzięcie, rozważając możliwość zalegalizowania owej działalności" (tak: wspomniany już wyrok WSA w Łodzi z dnia 28.04.2011r, sygn. akt 56/10, Lex nr 994207).

Wobec powyższego stwierdzić przyjdzie, że postępowanie w przedmiotowej sprawie było prowadzone dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie Centrum Logistycznego przy ul. Świerczewskiego w Będzinie zrealizowanego na działkach nr 2146/27, 2146/146, 2146/147, 2146/133, 2146/148, 2146/149, 2146/150, 2146/151, 2146/145 k.m. 6 obręb Łagisza. W ramach realizacji przedsięwzięcia przewidziano rozbudowę Centrum Logistycznego o nową część magazynową (DC – o powierzchni 11 600 m^2) oraz budowę nowej hali magazynowej (DC3 – o powierzchni 8 800 m^2) wraz z układem dróg wewnętrznych, parkingami dla samochodów ciężarowych (ok. 15 stanowisk) i osobowych (ok 30 stanowisk). Tak zdefiniowane przedsięwzięcie szczegółowo opisane w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz aneksie do

raportu stało się przedmiotem badania w postępowaniu przed organem I instancji, w tym zostało poddane analizie na etapie przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przez organ współdziałający w sprawie, a wydający opinię w oparciu o cyt. art. 51 ust. 3 pkt 2 poś, a następnie przez organ współdziałający wydający uzgodnienie w myśl art. 48 ust. 2 pkt 1a poś.

W świetle powyżej zacytowanych przepisów stwierdzić przyjdzie, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia jest decyzją związaną. Z treści przepisów ustawy wynika, że właściwy organ jest zobowiązany do wydania takiej decyzji, w każdym przypadku, gdy zwróci się o to w sposób prawem przewidziany strona, za wyjątkiem przypadków enumeratywnie wymienionych w przepisach prawnych, stanowiących podstawę wydania decyzji negatywnej odmawiającej określenia środowiskowych uwarunkowań. Wydanie decyzji negatywnej tj. odmawiającej określenia środowiskowych warunków zgody na realizację przedsięwzięcia następuje w przypadkach:

- niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, jeżeli został on uchwalony;
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez właściwy organ współdziałający;
- gdy z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariancie niż proponowany, a wnioskodawca nie zgadza się na ten, wskazany przez organ – wariant dopuszczony do realizacji.

W każdym innym przypadku organ jest zobowiązany do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Przeprowadzenie postępowania w sprawie winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym przy prawidłowym ustaleniu podmiotów, którym w myśl obowiązujących przepisów prawa służyć będzie status strony w tym postępowaniu. Nadto ustawodawca w art. 46 ust. 4 ustawy wprowadził zamknięty katalog decyzji, których wydanie musi być poprzedzone uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach będzie więc wymagana, w sytuacji gdy przedsięwzięcie zostanie zaliczone do jednej z grup wymienionych w art. 46 ust. 1 poś oraz gdy jego realizacja wymagać będzie uzyskania którejś z decyzji wymienionych w art. 46 ust. 4 poś lub zgłoszenia przewidzianego w art. 46 ust. 4a poś. Obie przesłanki muszą wystąpić łącznie, aby móc daną inwestycję zakwalifikować do postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko zostało prawidłowo przeprowadzone. Organ I instancji dokonał prawidłowej kwalifikacji przedsięwzięcia zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r., w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczególnych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2004r., Nr 257, poz. 2573). Uzupełnił również materiał dowodowy w zakresie niezbędnym do wydania decyzji. Kolegium stwierdziło również, że organ I instancji w prawidłowy sposób zbadał zasięg oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a co za tym idzie prawidłowo ustalił krąg stron postępowania i ustalenia te w całości Kolegium podziela.

Wskazać również przyjdzie, że w toku postępowania pierwszoinstacyjnego organ I instancji dokonał rzetelnej analizy zapisów raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i wyjaśnił z udziałem inwestora wszelkie wątpliwości w tym zakresie. W ramach postępowania zapewnił stronom czynny udział w tym postępowaniu, z czego strony skorzystały. Również, zgodnie z przepisami prawa, organ ten zapewnił udział społeczeństwu w toczącym się postępowaniu. Obwieszczeniem wydanym na podstawie art. 32 ust. 1 w związku z art. 53 poś organ I instancji podał do publicznej wiadomości prawem nakazane informacje, w tym miejsce i termin, w którym można zapoznać się z materiałem zebranym w sprawie, oraz termin do zgłaszania uwag i wniosków w sprawie. Z kolei przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ I instancji, w oparciu o art. 10 kpa, poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań. W związku z tym w wyżej opisanym zakresie Kolegium uznaje postępowanie organu I instancji za prawidłowe i zgodnie z przepisami prawa. Przechodząc zaś do

treści zaskarżonej decyzji Kolegium stwierdza, że zawiera ona wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 kpa oraz art. 56 ust. 7 i 8 oraz art. 56 ust. 2 poś w zakresie wymaganym do wydania tej decyzji. Organ ten uwzględnił w wydanej decyzji treść uzgodnienia dokonanego przez organ współdziałający w trybie art. 48 ust. 2 pkt 1a poś. Decyzja zawiera obszerne uzasadnienie faktyczne obejmujące opis przebiegu postępowania oraz analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. W uzasadnieniu organ I instancji wskazał także na brak uwag i wniosków w związku z udziałem społeczeństwa w myśl art. 53 poś. Kolegium analizując zapisy zaskarżonej decyzji nie dopatrzyło się w nich określenia warunków sprzecznych z przepisami w zakresie ochrony środowiska.

Odnosząc się z kolei do zarzutów odwołania Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach nie stwierdziło błędów w ustaleniu stanu faktycznego w sprawie będącego podstawą zaskarżonej decyzji. Z akt sprawy wynika, że planowane przedsięwzięcie będzie źródłem emisji do środowiska, w tym hałasu oraz emisji zanieczyszczeń. Jednakże na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalono, że w celu zminimalizowania oddziaływań zaplanowano zastosowanie rozwiązań technicznych, w tym budowę ekranów akustycznych oraz nasadzenia zieleni izolacyjnej. Jak wynika z materiału dowodowego żadne ze wskazanych rodzajów emisji nie będzie: powodować stężeń przekraczających standardów jakości powietrza w przypadku emisji do powietrza, przekraczać norm przyjętych dla terenów objętych ochroną akustyczną w przypadku emisji hałasu oraz naruszać przepisów prawa w zakresie gospodarowania odpadami, a także w zakresie gospodarki wodono-ściekowej. W związku z tym, że decyzja ta wydawana jest dla przedsięwzięcia, które zostało zrealizowane analiza oddziaływania akustycznego na środowisko nastąpiła w oparciu o metodę pomiarową i modelowania poziomu hałasu w oparciu o przepisy prawa obowiązujące w tym zakresie, przy uwzględnieniu oddziaływań źródeł istniejących w otoczeniu istniejącego przedsięwzięcia.

Z raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowiskowy wnika, że obliczeń emisji zanieczyszczeń do środowiska dokonano z uwzględnieniem emisji zorganizowanej związanej z eksploatacja urządzeń grzewczych opalanych gazem ziemnym oraz źródeł niezorganizowanych związanych ze spalaniem paliw w samochodach ciężarowych. Natomiast w przypadku emisji hałasu stan akustyczny kształtowany będzie przez źródła punktowe: urządzenia wentylacyjne oraz pojazdy osobowe i ciężarowe oraz wózki widłowe. Z akt wynika, że zastosowanie urządzeń o niskich parametrach akustycznych oraz zaprojektowane ekrany akustyczne oraz nasadzenie zieleni izolacyjnej zapewni dotrzymanie dopuszczalnych wartości poziomów hałasu dla terenów chronionych akustycznie, tj. zabudowy mieszkaniowo-usługowej. Również w postanowieniu z 16.01.2017r. uzgadniającym środowiskowe warunki zgody na realizację przedsięwzięcia Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej w oparciu o przeprowadzone przez ten organ postępowanie wyjaśniające wskazał, że na terenie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej występują przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w nocy, wobec czego zaproponowano zastosowanie ekranów akustycznych o określonych parametrach. Warunki określone przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Dąbrowie Górniczej zostały wprowadzony do decyzji środowiskowej. Jednocześnie Spółka reprezentowana przez pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym w nadesłanym piśmie wskazała, że przeprowadzona analiza akustyczna z 2018r. (dokument znajdujący się w aktach sprawy organu I instancji) wykazała brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu dla pory dnia i nocy na obszarze podlegającym ochronie akustycznej. W związku z tym przedsięwzięcie przy przyjętych rozwiązaniach technicznych oraz wypełnieniu określonych warunków środowiskowych nie powinno negatywnie oddziaływać na środowisko. Wobec tego Kolegium nie znalazło podstaw do podważenia ustaleń poczynionych przez organ I instancji i je podzieliło. Ewentualne przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu nie może prowadzić do nakładania dodatkowych obowiązków na Inwestora w decyzji środowiskowej. Wydając decyzję środowiskową organ nie może opierać się na domniemaniach co do skali oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, orzeka bowiem w oparciu o stan faktyczny i prawny obowiązujący w dacie wydawania rozstrzygnięcia. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizacje przedsięwzięcia nie służy więc zabezpieczeniu środowiska przed potencjalnymi, mogącymi wystąpić w przyszłości przekroczeniami standardów ochrony środowiska. Dla takiej sytuacji, w której przedsięwzięcie zostało zrealizowane i funkcjonuje, ustawodawca przewidział odrębne postępowania administracyjne np. w przedmiocie określenia dopuszczalnego poziomu

hałasu. W związku z tym nie można zarzucić organowi I instancji błędu w ustaleniach faktycznych we wskazanym zakresie, które należy uznać za prawidłowe. Nie sposób również podważyć dowodów przedstawianych przez Spółkę odnośnie prowadzonych pomiarów jedynie na przeciwstawnych twierdzeniach Odwołujących się stron niepopartych żadnymi dowodami, które mogłyby zdyskredytować czy wręcz obalić dowody przedstawione przez Spółkę. Wskazać przyjdzie zatem, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wymagania w zakresie ochrony środowiska jakie mają zostać zachowane przez wnioskodawcę przy realizacji planowanego przedsięwzięcia i dalszej jego eksploatacji, o ile do niej dojdzie. Jednocześnie organ wydający tę decyzję nie ma pełnej swobody w określaniu warunków środowiskowych realizacji przedsięwzięcia. Jego stanowisko jest zdeterminowane warunkami określonymi przez organy współdziałające w postanowieniach wydanych na podstawie art. 48 ust. 2 poś. Organ ten nie może od warunków tych odstąpić lub dokonać ich liberalizacji. Obowiązkiem zaś wnioskodawcy jest dochowanie na etapie budowy, a następnie eksploatacji przedsięwzięcia, wskazanych decyzją warunków środowiskowych. Decyzja ta jest więc instrumentem ochrony środowiska warunkującym realizację przedsięwzięcia, jednocześnie jednak oddziaływanie na środowisko inwestycji zrealizowanej podlega kontroli na podstawie odrębnych przepisów prawa. W związku z tym zarzuty stron odwołujących się, wobec nie stwierdzenia przez Kolegium wskazanych nimi naruszeń, nie mogą stanowić podstawy do podważenia ustaleń organu I instancji oraz oceny Kolegium co do prawidłowości stanu faktycznego i wydanej w jego oparciu decyzji przez organ I instancji. Jednocześnie organ odwoławczy dodaje, że w orzecznictwie sądowoadministracyjnym panuje pogląd, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wywołuje określone konsekwencje prawne, niemniej jednak trudno jest mówić o następstwach prawnych związanych z jej wykonaniem, rozumianym jako spowodowanie w sposób dobrowolny lub doprowadzenie w trybie egzekucji do takiego stanu rzeczy, który jest zgodny z rozstrzygnięciem zawartym w tym akcie. Decyzja taka jest etapem procesu inwestycyjnego, kolejne stadia tego procesu mogą prowadzić do uzyskania rozstrzygnięć, których wykonanie wiąże się z uzyskaniem określonych uprawnień lub nałożeniem obowiązków. W orzecznictwie sądów administracyjnych prezentowany jest pogląd, który Kolegium podziela, iż decyzja określająca środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia nie podlega wykonaniu, a to ze względu na jej przedmiot. Stwierdza ona jedynie warunki i wymogi jakie powinny zostać zachowane przy realizacji inwestycji (por. postanowienie NSA z dnia 14 maja 2009 r. sygn. akt II OSK 715/09 – Lex nr 564227, postanowienie WSA w Gliwicach z dnia 11 lutego 2011 r. sygn. akt II SA/Gl 1150/10, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, postanowienie WSA w Gliwicach z dnia 12 lipca 2010 r. sygn. akt II SA/Gl 683/10, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Kolegium wskazuje dalej odnosząc się do zarzutów odwołania, iż żaden z przepisów poś dotyczący wydania decyzji środowiskowej nie wymaga od wnioskodawcy, występującego z wnioskiem o wydanie takiej decyzji dla danego przedsięwzięcia, legitymowania się tytułem prawnym do nieruchomości, na której przedsięwzięcie ma być zrealizowane. Pogląd ten jest jednoznacznie ugruntowany w doktrynie oraz orzecznictwie. W wyroku z dnia 12.03.2007r., sygn. akt IV SA/Wa 2084/06 (LEX nr 317205) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, że [cyt.:] „Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydawana jest na wniosek inwestora, który dla jej uzyskania nie musi posiadać jakiegokolwiek tytułu prawnego do nieruchomości, na której planuje realizację inwestycji." (także: wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16.04.2014r., sygn. akt II SA/Gl 1799/13, wyrok NSA w Warszawie z dnia 31.05.2016r., sygn. II OSK 2291/14, wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 20.11.2012r., sygn. akt II SA/Bd 794/12, wyrok NSA w Warszawie z dnia 3.03.2015r., sygn. akt II OSK 1837/13, wyrok WSA w Olsztynie z dnia 9.04.2013r., sygn. akt II SA/Ol 1347/12, wyrok WSA w Łodzi z dnia 2.12.2013r., sygn. akt II SA/Łd 877/13 – Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych; K. Gruszecki, Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Komentarz, Wrocław 2013). Stanowiska tego nie zmienia okoliczność, że przedsięwzięcie zostało zrealizowane.

Stosownie zatem do unormowanej w art. 6 kpa zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Mając zatem powyższe na uwadze Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kpa jak w sentencji, utrzymując w mocy decyzję organu I instancji.

Należy zwrócić uwagę, że przepis art. 138 § 1 pkt. 1 kpa nie określa przesłanek do podjęcia przez organ odwoławczy decyzji utrzymującej w mocy decyzję organu I instancji, niemniej jednak należy zauważyć, że utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie narusza ona przepisów materialnych i procesowych. Przedmiotem postępowania odwoławczego nie jest bowiem jedynie weryfikacja decyzji, a ponowne rozpoznanie sprawy administracyjnej. Zakres rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej decyzją odwoławczą jest wyznaczany zakresem rozstrzygnięcia sprawy decyzją organu I instancji, a więc musi zachodzić tożsamość podmiotowa i przedmiotowa sprawy. Organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość zaskarżonej decyzji nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej zaskarżoną decyzją. Ocena ta nie powinna być jedynie formalna w znaczeniu przyjętym dla kasacyjnego modelu orzekania, lecz powinna być poprzedzona, o ile jest to konieczne dla sprawdzenia zasadności i poprawności decyzji, przeprowadzeniem stosownego postępowania wyjaśniającego. Ponadto należy zauważyć, że - jak stwierdza np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 9 grudnia 2015r., sygn. akt II SA/Rz 1074/15, LEX nr 1949073 [cyt.:] „W orzecznictwie, zachowującym aktualność także po nowelizacji art. 138 § 2 k.p.a. (dokonanej ustawą z dnia 3 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011 r. Nr 6, poz. 18 z późn. zm.), podkreśla się, że decyzja kasacyjna powodująca przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji nie może być podjęta w sytuacjach innych niż te, które zostały określone w art. 138 § 2 k.p.a. Żadne inne wady postępowania, ani wady decyzji podjętej w I instancji nie dają organowi odwoławczemu podstaw do wydania decyzji kasacyjnej, bowiem niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca art. 138 § 2 k.p.a. (wyrok NSA z 25 maja 1983 r. II SA 403/83 - ONSA 1983/1/38, wyrok NSA z 29 kwietnia 1998 r. I SA/Łd 166/97 – niepubl.)". Decyzję kasacyjną organ odwoławczy może zatem podjąć w sytuacji, gdy organ I instancji w ogóle nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego albo przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie jest wystarczające do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy i jednocześnie brak jest podstaw do zastosowania przez organ odwoławczy przepisu art. 136 kpa. tj. przeprowadzenia przez ten organ uzupełniającego postępowania dowodowego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach z powyższych względów nie znalazło również podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy albo do uchylenia tej decyzji w całości albo w części i umorzenia postępowania I instancji w całości albo w części (art. 138 § 1 pkt. 2 kpa). Nie ma także podstaw prawnych do umorzenia postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt. 3 kpa).

Utrzymanie zatem w mocy decyzji organu I instancji ma miejsce wówczas, gdy dokonana przez organ odwoławczy ocena sprawy jest zbieżna ze stanowiskiem organu działającego w I instancji. Taka sytuacja zachodzi w przedmiotowej sprawie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego odwoławczego z uwzględnieniem powyższych zasad stwierdza, że zaskarżoną decyzję należy pozostawić w obrocie prawnym.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Pouczenie

Decyzja niniejsza, w myśl art. 16 § 1 kpa jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2018r., poz. 1302 z późn. zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia ***wpisu stałego w wysokości: 200zł.***

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. 2018r., poz. 1302 z późn. zm.).

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach
Małgorzata Nowicka